

Česká obchodní inspekce
inspektorát Moravskoslezský a Olomoucký se sídlem v Ostravě
Provozní 1, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel. 554 818 227

Č.j.: ČOI 112835/16/4000
COI0X00T0K93
646R-40/16/Kop/Inf
Sp.zn. ČOI 73537/16/4000

V Ostravě dne: 7. 9. 2016

ROZHODNUTÍ

V řízení zahájeném podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění, na základě § 7 odst. 2 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), v rozhodném znění, rozhodl ředitel České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého se sídlem v Ostravě podle § 67 správního řádu takto:

Účastníku řízení **OBRUČA TRANS s.r.o.**
Sídlo **Černá cesta 1871, 738 01 Frýdek-Místek**
IČO **027 99 146**

se za správní delikt podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dne 12. 6. 2016 v provozovně – čerpací stanici na adrese 739 53 Dolní Tošanovice 90 dopustil tím, že prodal motorové palivo, které nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. požadavky na jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, neboť prodal **naftu motorovou** - [vzorek dle inspekční zprávy 1573/2016 SGS Czech Republic, s.r.o. (SGS) č. 91149, dle České obchodní inspekce (ČOI) 87/40/16/V], jejíž jakost nevyhovuje předepsaným požadavkům ČSN EN 590 (2014) ve znaku **bod vzplanutí P.M.** zjištěnou hodnotou 46,0 °C, když limitní hodnota představuje **minimálně 53,0 °C**,

ukládá

- I.** podle § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), v rozhodném znění,

pokuta

ve výši 60 000,- Kč (slovy: šedesát tisíc korun českých),

- II. podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění a ve smyslu § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení,

povinnost nahradit náklady řízení

ve výši 1 000,- Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB, č. ú. 3754-829011/0710, VS: 1106464016, KS: 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou), náklady řízení ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1106464016, KS: 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Kontrolou provedenou inspektory České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého se sídlem v Ostravě ve dnech 12. 6. 2016 a 14. 6. 2016 v provozovně – čerpací stanici společnosti OBČUČA TRANS s.r.o., IČO 027 99 146 na adrese 739 53 Dolní Tošanovice 9 a 29. 6. 2016 v sídle nadepsaného inspektorátu bylo zjištěno, že účastník řízení prodal dne 12. 6. 2016 motorové palivo, které nesplňovalo požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. požadavky na jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, neboť jak vyplývá z inspekční zprávy společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., U Trati 42, 100 00 Praha 10, Zkušební laboratoře pod číslem 1152.1, prodala **naftu motorovou** - [vzorek dle inspekční zprávy 1573/2016 SGS Czech Republic, s.r.o. (SGS) č. 91149, dle České obchodní inspekce (ČOI) 87/40/16/V], jejíž jakost nevyhovuje předepsaným požadavkům ČSN EN 590 (2014) ve znaku **bod vzplanutí P.M.** zjištěnou hodnotou 46,0 °C, když limitní hodnota představuje **minimálně 53,0 °C**. Tímto svým jednáním účastník řízení naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách.

Rozhodnutím ze dne 4. 8. 2016 uložil ředitel České obchodní inspekce (ČOI), inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého se sídlem v Ostravě společnosti OBRUČA TRANS s.r.o. pokutu ve výši 60 000,- Kč a současně povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

V souladu se zásadou efektivnosti řízení byla pokuta uložena dle § 150 odst. 1 a 2 správního řádu ve formě příkazu, neboť správní orgán dospěl k závěru, že je ukládána povinnost v řízení z moci úřední, že skutkové zjištění je dostatečné a skutečný stav věci byl spolehlivě zjištěn. Podkladem pro vydání příkazu byly úřední záznam a protokol o kontrole včetně příloh, pořízené v souladu s právními předpisy, o jejichž obsahu nebyly pochybnosti. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 9. 8. 2016.

Proti příkazu podala společnost v zákonné osmidenní lhůtě podle § 150 odst. 3 správního řádu odpor. . Odpor byl doručen správnímu orgánu dne 15. 8. 2016. Podáním odporu byl příkaz zrušen a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí počaly běžet dnem podání odporu, tedy dnem 15. 8. 2016.

Účastník řízení odpor odůvodňuje takto (doslovné citace jsou uvedeny kurzívou, stanovisko správního orgánu obyčejným písmem):

II.

Dne 12.6.2016 se měla naše společnost dopustit správního deliktu prodejem motorové nafty na čerpací stanici v Dolních Tošanovicích, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty, kdy ve znaku bod vzplanutí P.M. byla zjištěna hodnota 46 °C, když limitní hodnota má představovat minimálně 53 °C.

Pohonnou hmotu, jejímž prodejem měl být správní delikt spáchán, koupila naše společnost od společnosti VM Group trade s.r.o., IČ 26811081, která tuto pohonnou hmotu - motorovou naftu - koupila od ČEPRO, a.s., IČ 60193531, jejímž jediným akcionářem je Česká republika - Ministerstvo financí ČR. Toto tvrzení dokládáme příslušnými dokumenty (Faktura č. 160500158, stáčecí lístek, nákladní list DNL L601049), které jsou přílohou tohoto příkazu. Pokud byly pohonné hmoty prodávány v nedostatečné kvalitě již společností ČEPRO, a.s., těžko může tuto skutečnost někdo ovlivnit.

Při nákupu od dodavatele jsme vždy požadovali, aby nám bylo sděleno, z jakého zdroje motorová nafta pochází (jaký je její původ) a aby nám byla tvrzení našeho dodavatele prokázána. Takto bylo průběžně činěno, a to i v případě dodávky motorové nafty, při jejímž prodeji mělo dojít ke spáchání správního deliktu.

Pokud tedy správní úřad poukazuje na nutnost zavést a dodržovat systém kontroly jakosti, který povede k prodeji nafty v požadované kvalitě, pak konstatujeme, že toto považujeme za základní prvek tohoto systému, a ten byl u naší společnosti dodržován.

Stejně tak při stáčení nafty a benzínu do zásobních nádrží na naší čerpací stanici byl u tohoto stáčení - zejména při jeho zahájení a skončení - přítomen zaměstnanec naší společnosti, který pracoval jako obsluha čerpací stanice. Samotné stáčení však provádí dodavatel, a to prostřednictvím vozidla a jeho zařízení, kterým je nafta dodávána, tzn. s minimální možností, resp. bez přímé možnosti toto ovlivnit obsluhou naší čerpací stanice.

Z tohoto textu je zjevná snaha účastníka řízení o aplikaci § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, podle něhož *Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila.* Liberace tedy dopadá na situace, kdy účastník řízení vynaložil aktivně veškeré možné úsilí, a přesto k porušení zákona došlo. Taková situace však dle názoru správního orgánu může reálně nastat jen v případě zásahu vyšší moci. V nyní řešeném případě každopádně nelze konstatovat, že by účastník řízení skutečně vynaložil veškeré úsilí, které bylo pro prevenci porušení zákonné povinnosti možné vyžadovat, když spoléhal na své dodavatele, aniž by jejich informace o jakosti pohonných hmot jakkoliv ověřoval. Přestože si správní orgán uvědomuje, že situace konečného prodávajícího pohonných hmot je složitá, je zároveň přesvědčen, že při výkladu pojmu „veškeré úsilí, které je možné požadovat“ nelze vycházet jen ze skutečných finančních a materiálních možností konkrétního podnikatele, neboť to by v praxi znamenalo, že kdokoliv, kdo nedisponuje potřebnými prostředky a odbornou způsobilostí pro zajištění jakosti paliv na čerpací stanici, může nekvalitní pohonné hmoty prodávat zcela beztestně, což zcela jistě nebylo záměrem zákonodárce.

Odpor pokračuje:

Správní úřad ve svém rozhodnutí uvádí, že potenciální nebezpečí poškození motoru je možné předpokládat při bodu vzplanutí motorové nafty nižším než 30°C, k této hodnotě se bod vzplanutí v daném případě dle tvrzení samotného správního úřadu nepřiblížil.

Správní úřad, který napadené rozhodnutí vydal však nikde v odůvodnění rozhodnutí neuvádí metodu, která byla použita při zjišťování hodnoty bodu vzplanutí u vzorku prodané motorové nafty na naší čerpací stanici.

Nikde tedy neuvádí postup, jak byla hodnota bodu vzplanutí v konkrétním případě určena a stanovena. V tomto považuje naše společnost rozhodnutí ze neurčité a údaj o hodnotě bodu vzplanutí správním úřadem sice tvrzený, ale neprokázaný a neodůvodněný, čímž se stává neodůvodněné i samotné rozhodnutí, tudíž takové rozhodnutí je následně i nepřezkoumatelné.

Tuto právní konstrukci považuje správní orgán za velice odvážnou a nemající oporu v zákoně. Podle § 68 odst. 3 správního řádu *V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.* Všechny tyto náležitosti odůvodnění příkazu splňuje, podklady pro vydání rozhodnutí (v tomto případě ve formě příkazu) jsou v odůvodnění uvedeny – je to inspekční zpráva společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., U Trati 42, 100 00 Praha 10, Zkušební laboratoř pod číslem 1152.1, podle níž jakost nafty motorové - [vzorek dle inspekční zprávy 1573/2016 SGS Czech Republic, s.r.o. (SGS) č. 91149, dle České obchodní inspekce (ČOI) 87/40/16/V] nevyhovuje předepsaným požadavkům ČSN EN 590 (2014) ve znaku bod vzplanutí P.M. zjištěnou hodnotou 46,0 °C, když limitní hodnota představuje minimálně 53,0 °C. Rozhodnutí tedy v žádném případě netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.

Správní úřad dále v napadeném rozhodnutí konstatuje, že jím tvrzená hodnota bodu vzplanutí u prodaného vzorku motorové nafty nemá „bezprostřední a zvlášť významný vliv na chod vozidla a stav motoru“.

Tedy jinak řečeno, i kdyby nebyl daný kvalitativní parametr u prodané motorové nafty dodržen, nebyl ohrožen majetek zákazníků.

Podle ust. § 3 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přitom ČOI zjišťuje u kontrolovaných osob nejen nedostatky při prodeji a dodávání výrobků na vnitřní trh, ale i jejich příčin. Podle ust. § 3 písm. d) citovaného zákona tyto příčiny dokonce i odhaluje.

Chápeme pojem objektivní odpovědnosti při spáchání správního deliktu, ale poukazujeme i na zákonnou povinnost ČOI, která by se měla odrazit i v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Bez stanovení příčin porušení jakosti prodávané motorové nafty, kterou tvrdí správní úřad nelze konkrétní případ správně posoudit ani rozhodnout, a tudíž ani nelze uložit sankci ve správné a pro daný případ přesně odpovídající a individualizované výši. Taktéž v tomto spatřujeme neurčitost odůvodnění napadeného rozhodnutí, jeho nejasnost a tudíž i jak je již výše uvedeno, jeho nepřezkoumatelnost.

V daném případě je pouze na jednom místě odůvodnění rozhodnutí uvedeno, že hodnota bodu vzplanutí u motorové nafty může být indikátorem smísení benzínu a motorové nafty. Toto je podle názoru naší společnosti naprosto nedostatečně určená a zjištěná příčina tvrzeného porušení jakosti prodávaného zboží. Není-li příčina možného porušení jakosti prodávaného zboží zjištěna přesně, není možné vůbec tvrdit, že se jedná o lokální problém a porušení právních povinností jednoho prodejce motorové nafty, který provozoval jednu čerpací stanici. Při takovém postupu také nemůže ČOI plnit další povinnosti uložené jí zákonem - podle ust. § 3 písm. d) zákona o české obchodní inspekci je ČOI povinna poznatky i výkonu kontrol zobecňovat a vzniku nedostatků předcházet.

Pokud by tedy čistě teoreticky existoval problém s kvalitou prodávané nafty již u ČEPRO, a.s. (což tvrdit nemůžeme a ani netvrdíme, neboť nejsme povinni a ani neprovádíme rozborů jimi

prodávané motorové nafty), bylo by podle nás vhodné, aby celá záležitost neskončila pouze uložením sankce naší společnosti jakožto koncovému prvku obchodní sítě.

K tomu správní orgán cituje z konstantní judikatury, konkrétně z rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 112/2010-52 z 9. 2. 2011, který se týkal rovněž nedodržení jakosti pohonné hmoty:

IV.B.

Posouzení otázky správním soudem týkající se odpovědnosti spáchání správního deliktu

[28] V této souvislosti je předně potřeba uvést, že účastníci řízení o kasační stížnosti nevedou spor o tom, zda došlo k porušení zákona o pohonných hmotách, upravujícího skutkovou podstatu konstatovaného deliktu, či nikoliv. Jinými slovy, stěžovatelka nepopírá, že byl porušen zákon. Spornou otázkou a jedinou věcnou námitkou stěžovatelky v kasační stížnosti je její vlastní odpovědnost za správní delikt. Stěžovatelka totiž popírá svou odpovědnost za toto jednání tvrzením, že jediný způsob, kterým mohlo dojít ke znehodnocení testovaných pohonných hmot, je nedbalost na straně dodavatele pohonných hmot. Z tohoto tvrzení zdejší soud dovozuje, že se stěžovatelka snaží upozornit na nedostatek svého zavinění. Spornou otázkou, kterou dle názoru stěžovatelky městský soud posoudil nesprávně, je tedy otázka, komu lze spáchání správního deliktu přičítat.

[29] Platná právní úprava postihu porušování právních povinností právnickou osobou je založena na odpovědnosti právnické osoby za správní delikt. Rozumí se jím protiprávní jednání právnické osoby, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, které ukládá správní úřad (orgán) trestní sankci stanovenou zákonem. Subjektem odpovědnosti (odpovědná osoba) je právnická osoba jako celek. Obdobně, jak je tomu u většiny správních deliktů (s výjimkou především přestupků), i v případě správní sankce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o pohonných hmotách se jedná o objektivní odpovědnost (odpovědnost za protiprávní jednání bez podmínky zavinění). Je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“) na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona...

[30] Obligatorem znakem skutkové podstaty správního deliktu právnické osoby tedy není zavinění. K vyvození odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě...

[32] I když je odpovědnost právnických osob za správní delikty odpovědností objektivní, neznamená to, že není nutné prokazovat splnění zákonných znaků skutkové podstaty správního deliktu. Je-li znakem skutkové podstaty objektivní stránka deliktu spočívající v konání (zde prodej nebo výdej pohonné hmoty, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách), je třeba k uznání odpovědnosti za správní delikt takové jednání prokázat. K tomuto závěru dospěl zdejší soud též v rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 4 As 28/2006 - 65 (publikováno pod č. 1658/2008 Sb. NSS).

Tolik tedy Nejvyšší správní soud k objektivní odpovědnosti za správní delikt.

K celé věci je ještě možno uvést, že zjišťování příčin je stanoveno jako oprávnění ČOI a má především přispívat k prevenci (z důvodové zprávy k § 3 zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci: „Při prováděných kontrolách se především sleduje, aby činnost České obchodní inspekce co nejefektivněji přispívala k odstranění zjištěných nedostatků, včetně jejich příčin. Proto také zákon umožňuje, aby Česká obchodní inspekce zjišťovala příčiny nedostatků a osoby odpovědné za jejich vznik nebo trvání i u orgánů, které řídí kontrolované organizace. Proti vzniku nedostatků bude preventivně působit zejména zobecňování poznatků z výsledků kontrol a na jejich základě prosazování účinných opatření. Poznatky získané na prodejnách, provozovnách, skladech a v expedičních prostorách výrobních organizací budou důsledně využívány při projednávání výsledků kontrol v řídicích orgánech.“).

Třebaže je nutno na tento text hledět s vědomím, že jsou to formulace z 18. 2. 1986, je možno zdůraznit slova *zákon umožňuje, aby Česká obchodní inspekce zjišťovala příčiny nedostatků*. Jak z textu důvodové zprávy, tak z vlastního textu § 3 zákona o ČOI tak není možno dovodit, že Česká obchodní inspekce má či dokonce je povinna odhalovat příčiny zjišťovaných nedostatků a již vůbec ne to, že pokud tak neučiní, má to za následek nepřezkoumatelnost jejích rozhodnutí o uložení sankcí za správní delikty.

Poslední část odporu:

Při prodeji motorové nafty se naše společnost nedopustila nekalé obchodní praktiky, jak ji definuje ust. § 4 zákona č. 634/1992 Sb., ve znění obchodních předpisů.

Naše společnost se nedopustila klamavého konání ani klamavého opomenutí ani agresivní obchodní praktiky.

Prodaná motorová nafta se reálně užívá pouze jako pohonná směs motoru, zejména byla-li načerpána do nádrže vozidla, jako se tomu v naprosto převažujícím rozsahu dělo na naší čerpací stanici. Pokud sám správní úřad konstatuje, že zde není riziko poškození majetku zákazníků (jejich vozidel), není zde ani jiné riziko pro zákazníky, např. zdravotní, a zákazník tedy nemůže být fakticky poškozen.

Ochrana zájmů zákazníka je přitom hlavním smyslem ustavení a činnosti ČOI a z tohoto pohledu tedy naše společnost zákazníky nepoškodila a ni je poškodit nemohla.

Pokuta je společnosti OBRUČA TRANS s.r.o. uložena za porušení zákona o pohonných hmotách, nikoliv za porušení zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, argumentace společnosti v této části odporu je tedy lichá.

Co se týká následků deliktu, je třeba mít na paměti, že správní delikt, kterého se odvolatel dopustil, je tzv. deliktem ohrožovacím, pro jehož spáchání postačuje, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Při hodnocení závažnosti jednání je pak tedy možno uvážit velikost potenciálního rizika ohrožovacího deliktu (zde byl na základě hrozícího rizika delikt, respektive odchylka typu A, hodnocen jako méně závažný – viz strana 3 příkazu zhruba uprostřed).

III.

Vzhledem k tomu, že naše společnost již ukončila obchodní činnost spočívající v prodeji PHM z důvodu nerentability této činnosti, nacházíme se nyní ve fázi vypořádávání vzájemných pohledávek a dluhů s našimi bývalými obchodními partnery.

Máme proto zájem na co nejrychlejším skončení správního řízení vedeného Vaším správním úřadem, nicméně máme-li zato, že řízení a rozhodnutí je nejméně po formální stránce stíženo vadami, hodláme využít všech opravných prostředků, které nám zákon dává k dispozici.

IV.

Vzhledem k výše uvedenému proto navrhuje, aby správní úřad znovu posoudil veškeré podklady, které vedly k vydání napadeného rozhodnutí, pokračoval v řízení, a aby napadené rozhodnutí změnil a to tak, že uloženou sankci sníží.

Správní orgán je přesvědčen o tom, že jeho rozhodnutí není stíženo vadami ani po stránce formální, ani po stránce faktické. Navíc ani domnělé formální nedostatky správního rozhodnutí by nemohly být důvodem snížení uložené sankce.

Následovalo vyrozumění správního orgánu před vydáním rozhodnutí ze dne 23. 8. 2016, které obsahovalo popis průběhu dosavadního řízení, bylo konstatováno, že jsou již shromážděny všechny podklady potřebné pro vydání rozhodnutí a účastník řízení byl poučen o svých právech a povinnostech ve smyslu správního řádu před vydáním rozhodnutí ve věci. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno prostřednictvím datové schránky dne 23. 8. 2016. Na to již účastník řízení dále nereagoval.

Správní orgán po zhodnocení všech podkladových materiálů s přihlédnutím k rozsahu zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno shora. Při rozhodování o výši pokuty správní orgán ve smyslu § 10 odst. 2, odst. 5 zákona o pohonných hmotách přihlédl k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům.

Způsob spáchání správního deliktu úzce souvisí se znaky skutkové podstaty, kterou účastník řízení svým jednáním porušil. Skutková podstata správního deliktu vymezuje protiprávní jednání a tím je zároveň charakterizuje, to znamená v tomto konkrétním případě, že způsob spáchání správního deliktu, hodnocený jako středně závažný, spočívá v tom, že účastník řízení pohonnou hmotu, konkrétně naftu motorovou, která nesplňovala požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, nabízel k prodeji a prodal. To, že její jakost nevyhověla požadavkům právních předpisů v jednom zkoušeném parametru a další sledované ukazatele požadavkům na jakost vyhovovaly, správní orgán při úvaze o výši pokuty v rámci způsobu spáchání správního deliktu hodnotí jako mírně polehčující účastníku řízení. Přitom však není rozhodné, zda k jeho spáchání došlo v důsledku opomenutí, nedbalostním jednáním, úmyslně nebo zda k němu došlo v důsledku činnosti osoby jednající jménem kontrolované osoby. Odpovědnost za dodržení právní povinnosti stanovené zákonem o pohonných hmotách je zákonodárcem konstruována jako odpovědnost objektivní, odpovědnost za následek bez ohledu na zavinění.

Následky spáchaného správního deliktu hodnotí správní orgán při úvaze o výši pokuty rovněž jako středně závažné, a to z těchto důvodů:

Bod vzplanutí motorové nafty představuje převážně požárně bezpečnostní charakteristiku, při větší odchylce nastává riziko snížení viskozity motorové nafty a zhoršení její mazivosti. Normou je požadována minimální hodnota 53,0 °C odpovídající 3. třídě hořlavých látek. Bod vzplanutí je citlivým ukazatelem kontaminace nafty benzinem. Potenciální nebezpečí poškození motoru je možné předpokládat při bodu vzplanutí nižším než 30 °C a zejména nižším než 20 °C, tj. když bod vzplanutí klesne na úroveň požadavku pro 1. třídu hořlavých látek, pod 21 °C podle ČSN

65 0201. Pak už může být obsah benzínu více než 1 % V/V a v souvislosti se snížením viskozity by mohlo dojít k mechanickému poškození dílů palivové soustavy.

K takovému porušení jakosti nafty však v tomto případě, kdy byla zjištěna u bodu vzplanutí motorové nafty tzv. odchylka 1 - provozní, bod vzplanutí v rozmezí 45,0 až 52,5 °C, která představuje odchylku typu A - tedy méně závažnou, nedošlo.

Charakter zjištěné odchylky nasvědčuje tomu, že se jedná o provozní nekázeň, která může být způsobena i neúmyslně, například z nedbalosti. Správní orgán nezkoumal, kdo v přímém jednání způsobil nejakost nafty, neboť to není z hlediska odpovědnosti za delikt a z hlediska hodnocení závažnosti deliktu podstatné. Správní orgán jako polehčující okolnost shledal to, že ukazatel jakosti, v němž nafta nevyhověla stanoveným požadavkům, nemá bezprostřední a zvlášť významný vliv na chod vozidla a stav motoru. Na druhou stranu odchylka mezi skutečně dosaženou teplotou bodu vzplanutí oproti stanovenému limitu není nijak bezvýznamná a tudíž ani tato polehčující okolnost nemůže zvlášť výrazně závažnost následku snižovat. Uživatel platí za pohonnou hmotu prodejci a legitimně očekává, že nafta, která mu je prodána, splňuje jakostní limity, nastavené právními předpisy. I když tedy bezprostřední nebezpečí v daném případě nehrozí (rozuměno bezprostřední nebezpečí jak z hlediska života a zdraví uživatelů, kteří do svých vozidel naftu načerpali, tak i z hlediska jejich majetku) mohou se zákazníci oprávněně cítit prodejem nejakostní nafty poškozeni. To, zda jim v daném případě vznikla faktická škoda na majetku, je přitom nepodstatné.

Jako zvláštní polehčující okolnost pak správní orgán zohlednil to, že se jedná o první případ zjištěné nejakostní pohonné hmoty u tohoto účastníka řízení. Rovněž správní orgán shledal jako polehčující okolnost to, že se jedná o podnikatele s pravděpodobně jedinou čerpací stanicí, který má oproti řetězcům čerpacích stanic ztíženější podmínky pro zjištění jakosti dodávané pohonné hmoty. (Podle aktuálního výpisu z živnostenského rejstříku nemá pro provozování živnosti volné v oboru činnosti *Velkoobchod a maloobchod*, pod kterýmžto oborem jsou provozovány i čerpací stanice pohonných hmot, ohlášenu žádnou provozovnu.) Současně však správní orgán zdůrazňuje, že ani v případě provozovatele jedné či několika málo čerpacích stanic neshledává nemožným, aby pomocí vypracovaného systému jakosti, založeného na kombinaci preventivních a kontrolních opatření, riziko prodeje nejakostní pohonné hmoty snížil na minimum. Jiné okolnosti, které by měly vliv na správní úvahu ve věci závažnosti správního deliktu, nejsou správnímu orgánu v době rozhodování známy - správní orgán neshledal ani žádnou přitěžující okolnost, například že by byl správní delikt spáchán v úmyslu či opakovaně.

Pokuta je uložena vzhledem ke všem hodnoceným skutečnostem při dolní hranici zákonného rozpětí stanoveného v zákoně o pohonných hmotách, když za výše uvedený správní delikt činí horní hranice pokuty 5 000 000,-- Kč. Dle uvážení správního orgánu je výše pokuty plně v souladu se zákonem, nese v sobě nezbytný represivní i preventivní prvek a svojí výší odpovídá zásadě přiměřenosti používané ve správním trestání.

Povinnost uložit účastníku řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, nahradit náklady řízení paušální částkou je stanovena v § 79 odst. 5 správního řádu. V tomto řízení je tato zákonná podmínka bezpochyby splněna. Výše paušální částky nákladů řízení činí 1 000,-- Kč v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

O provedené kontrole byly inspektory České obchodní inspekce sepsány úřední záznamy ve dnech 12. 6. a 14. 6. 2016.

Dne 29. 6. 2016 byl vyhotoven protokol o kontrole, s ním byla kontrolovaná osoba seznámena téhož dne.

Kontrolovaná osoba byla poučena o svém právu podat písemné a zdůvodněné námitky proti kontrolnímu zjištění, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole. Této možnosti společnost nevyužila.

Z výše uvedených důvodů rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého se sídlem v Ostravě. Nebude-li podáno odvolání v uvedené lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta a paušální částka nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, bude započato s jejich vymáháním.

Ing. Boris Stabryn
ředitel inspektorátu